

অসমৰ ভিতৰত প্রথম মণিদিপা

বিলাসীপাৰা মহা-বিদ্যালয়ৰ ছাত্রী মণিদিপা সাহাই, বিজ্ঞানৰ স্নাতক শ্ৰেণীত, গণিতৰ মেজৰত, 'পাৰ্ট ওৱান'ৰ ২০০২ ব পৰীক্ষাত অসমৰ ভিতৰত প্রথম স্থানত আছে। তেওঁ এইবাৰ 'পাৰ্ট-টু' ব পৰীক্ষা দিছে। তেওঁ বিলাসীপাৰাৰ সুভাষপল্লী নিবাসী সুনীল কুমাৰ সাহা আৰু মেনকা সাহাৰ কন্যা।

ধুবুৰী জিলাৰ ভিতৰত প্রথম অনুপম

বিলাসীপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ উচ্চতৰ মাধ্যমিক, বিজ্ঞান শাখাৰ ছাত্র অনুপম বৰদলৈয়ে যোৱা ২০০২ চনত গণিত, বসায়নবিজ্ঞান আৰু পদার্থবিজ্ঞানত লেটাৰ সহ ৮১ শতাংশ নম্বৰ পাই ধুবুৰী জিলাৰ ভিতৰত প্রথম স্থান লাভ কৰি উত্তীৰ্ণ হৈছে। তেওঁ বিলাসীপাৰাৰ নয়াপাৰা নিবাসী শ্ৰীৰা বৰদলৈ আৰু প্রবক্তা ৰাজ বৰদলৈৰ একমাত্র পুত্র।

শিক্ষা আৰু পৰিবেশ বিষয়ক পত্ৰিকা ■ A Journal on Environment and Education

বিলাসীপাৰা মহাবিদ্যালয় গ্ৰন্থাগাৰৰ পৰা প্রকাশিত

সেউজ পত্ৰিকা

□ 1st Issue
□ July, 2003

Green Letter

□ ১ম সংখ্যা
□ জুলাই, ২০০৩

PUBLISHED FROM BILASIPARA COLLEGE LIBRARY

বিলাসীপাৰা চহৰৰ ২০৬৪টা পৰিয়ালেই দৰিদ্ৰ সীমাৰেখাৰ তলত

□ সেউজ পত্ৰিকা প্ৰতিবেদক

বিলাসীপাৰা চহৰৰ ৪,৮২০টা পৰিয়ালৰ মূঠ ২০৬৪টা পৰিয়ালে দৰিদ্ৰতা সীমাৰেখাৰ তলত বসবাস কৰি আছে। বিলাসীপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ অর্থনীতি বিভাগৰ প্ৰবক্তা আজিৰুল ইছলাম মণ্ডলৰ অধীনত চাৰিজন ছাত্র-ছাত্রী ক্ৰমে আবুল হুচেইন, দীপা সৰকাৰ, শফু সৰকাৰ আৰু মফিজৰ বহমানে এক সমীক্ষা চলাই এই তথ্য সদৰি কৰিছে। বিলাসীপাৰা, চহৰৰ 'কমিউনিটি ডেভেলপমেন্ট ছচাইটি'ৰ পৃষ্ঠপোষকতাত চলোৱা এই সমীক্ষা অনুসৰি বিলাসীপাৰা চহৰৰ মূঠ ১৪টা ৱাৰ্ডৰ ১ম ৱাৰ্ডত ১৮৬টা, ২য় ৱাৰ্ডত ২৩০টা, ৩য় ৱাৰ্ডত ২৫৫টা, ৪র্থ ৱাৰ্ডত ২০৪টা, ৫ম ৱাৰ্ডত ১৩৪টা, ৬ষ্ঠ ৱাৰ্ডত ৮৮টা, ৭ম ৱাৰ্ডত ১৩৪টা, ৮ম ৱাৰ্ডত ২০২টা, ৯ম ৱাৰ্ডত ১১৫টা, ১০ম ৱাৰ্ডত ৯৬টা, ১১নং ৱাৰ্ডত ১৪৩টা, ১২নং

ৱাৰ্ডত ২৪টা, ১৩নং ৱাৰ্ডত ১০৪টা আৰু ১৪নং ৱাৰ্ডত ১৪৯টা পৰিয়ালে দৰিদ্ৰ সীমাৰেখাৰ তলত বাস কৰি আছে। এই পৰিয়ালে কেইটাই মূঠ ৯৪২৯ জন জনসংখ্যা সামৰিছে। এই সমীক্ষা চলোৱাৰ সময়ছোৱাত ছাত্র-ছাত্রীৰ দলটোৱে সোধা প্ৰশ্নসমূহ আছিল —

পৰিয়ালৰ মুৰব্বীয়ে কি কাম কৰে, তেওঁৰ বহুৰেকীয়া উপাৰ্জন কিমান, পৰিয়ালত বিকলাংগ লোক আছে নেকি, তেওঁলোকৰ নিজা ঘৰ আছে নে নাই, তেওঁলোকে কেতিয়াবা চৰকাৰী সাহায্য পাইছে নেকি, নিজাকৈ খোৱাপানীৰ সুবিধা আছে নে নাই, ঘৰৰ চাল খেৰৰ নে টালিৰ নে টিনৰ, পৰিয়ালৰ মুৰব্বী জন শিক্ষিত নে নিৰক্ষৰ, পৰিয়ালৰ শিশু স্কুললৈ যায় নে কাম কৰে, তেওঁলোকে চৰকাৰী সাহায্য পালে কি ব্যৱসায় কৰাত ইচ্ছুক ইত্যাদি।

দৰিদ্ৰ পৰিয়ালৰ সংখ্যা	পুৰুষ	মহিলা	মূঠ
ৱাৰ্ড নং ১	১৮৬	৪৭৩	৬৫৯
ৱাৰ্ড নং ২	২৩০	৫৪৫	৭৭৫
ৱাৰ্ড নং ৩	২৫৫	৬০৩	৮৫৮
ৱাৰ্ড নং ৪	২০৪	৪২৯	৬৩৩
ৱাৰ্ড নং ৫	১৩৪	২৬২	৩৯৬
ৱাৰ্ড নং ৬	৮৮	২১৫	৩০৩
ৱাৰ্ড নং ৭	১৩৪	২৬৫	৪০০
ৱাৰ্ড নং ৮	২০২	৩৮৮	৫৯০
ৱাৰ্ড নং ৯	১১৫	২২৪	৩৩৯
ৱাৰ্ড নং ১০	৯৬	১৬৮	২৬৪
ৱাৰ্ড নং ১১	১৪৩	৪১০	৫৫৩
ৱাৰ্ড নং ১২	২৪	৩৭	৬১
ৱাৰ্ড নং ১৩	১০৪	২৩০	৩৩৪
ৱাৰ্ড নং ১৪	১৪৯	৩৪২	৪৯১
সৰ্বমূঠ	২০৬৪	৪৫৯১	৬৬৫৫

আশিসবাণী

বিলাসীপাৰা মহাবিদ্যালয়
গ্ৰন্থাগাৰ আলোচনা চক্ৰৰ
তৰফৰ পৰা শিক্ষা আৰু
পৰিবেশ বিজ্ঞান বিষয়ক
এখন পত্ৰিকা প্ৰকাশৰ যি
উদ্যোগ লোৱা হৈছে,
এখন মহাবিদ্যালয়ৰ
বিদ্যায়তনিক উন্নয়নৰ
বাবে সি এক উল্লেখনীয়
পদক্ষেপ।

ড০ নৰেন্দ্ৰ নাথ শৰ্মা।
প্ৰাক্তন মূৰব্বী অধ্যাপক,
গ্ৰন্থাগাৰ আৰু তথ্যবিজ্ঞান
বিভাগ - প্ৰাক্তন ভাৰপ্ৰাপ্ত
মূৰব্বী অধ্যাপক,
সংবাদিকতা বিভাগ -
গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়।

গুৱাহাটী বিশ্ব-
বিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষক-
শিক্ষয়িত্ৰীৰ ফালৰ পৰা
আমি এই পত্ৰিকালৈ
আন্তৰিক শুভকামনা
জ্ঞাপন কৰিছোঁ। গ্ৰন্থাগাৰ
যে তথ্য প্ৰকাশৰো এক
প্ৰতিষ্ঠান সেইটোকো এই
পত্ৰিকাই প্ৰতীক্ষা কৰিব।

□ ড° নৰেন্দ্ৰ লহকৰ
মূৰব্বী অধ্যাপক, গ্ৰন্থাগাৰ
আৰু তথ্য বিজ্ঞান বিভাগ,
গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়।

বিলাসীপাৰা
মহাবিদ্যালয় গ্ৰন্থাগাৰৰ
উদ্যোগত শিক্ষা আৰু
পৰিবেশৰ ওপৰত প্ৰাধান্য
দি এখনি পত্ৰিকা প্ৰকাশ
কৰিবলৈ ওলোৱা বুলি
শুনি অতি আনন্দিত হৈছোঁ।
আশা কৰোঁ পত্ৰিকা
খনিয়ৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক
অধিক অধ্যয়নমুখী আৰু
সৃষ্টিশীল হ'বলৈ উদ্বুদ্ধ
দিব।

□ ভূপেন গোস্বামী
ভাৰপ্ৰাপ্ত গ্ৰন্থাগাৰিক
গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়

পৃথিৱীৰ উষ্ণতা বৃদ্ধিয়ে মানব সভ্যতা ধ্বংস কৰিব

সৌৰজগতৰ গ্ৰহবিলাকৰ ভিতৰত
পৃথিৱী একমাত্ৰ গ্ৰহ য'ত মানুহ বা অন্যান্য
জীৱ বসবাস কৰে। অন্যান্য গ্ৰহৰ দৰে
পৃথিৱীয়েও সূৰ্য্যৰ তাপ গ্ৰহণ কৰি
বায়ুমণ্ডললৈ বিকিৰণ কৰে। কিন্তু গ্ৰীণহাউছ
গেছসমূহ যেনে - জলীয় বাষ্প, কাৰ্বন
ডাই-অক্সাইড, মিথেন, নাইট্ৰছ অক্সাইড,
অ'জন আৰু ক্ল'ৰ'ফ্ল'ৰ'কাৰ'নে এই
তাপক্ষয়ত বাধা দিয়ে আৰু পৃথিৱীত আবদ্ধ
কৰি ৰাখে। যিমানৈ গ্ৰীণ হাউছগেছৰ
পৰিমাণ বাঢ়ে বায়ুমণ্ডলত সিমানৈ তাপ
আবদ্ধ হৈ থাকে।

পৃথিৱীয়ে সূৰ্য্য আৰু বায়ুমণ্ডল দুয়োৰে
পৰা বিকিৰিত তাপ গ্ৰহণ কৰে। বায়ুমণ্ডল
নাথাকিলে পৃথিৱীৰ উষ্ণতা যিমান হ'ল
হেতেন তাতকৈ পৃথিৱীৰ উষ্ণতা বেছি
হোৱাৰ কাৰণ হ'ল দাঁট উৎসৰ পৰা ই
তাপ গ্ৰহণ কৰে। বায়ুমণ্ডলে পৰিচলন
প্ৰক্ৰিয়া ঘটায়। ই পৃথিৱীয়ে নিৰ্গমণ কৰা
তাপ শোষণ কৰে। ফলত বিকিৰণ
অনুবিলাকৰ গতিশক্তি স্থিতিশক্তিলৈ
পৰিৱৰ্তিত হৈ বন্ধ হৈ যায়। শেষত
বিকিৰণ আৰু নিৰ্গমণ কৰা বিকিৰণ দুটাৰ
বৰ্ণালী একে নহয়। যিমান সোণকালে
বায়ুমণ্ডলে শক্তি শোষণ কৰে সিমান
সোণকালে ই এৰি দিয়ে। ই ইয়াক আবদ্ধ
কৰি নাৰাখে।

শিল্প বিপ্লৱৰ সময়ৰ পৰাই পৃথিৱীত
জলবায়ুৰ পৰিৱৰ্তন হৈছে। ইয়াৰ আগতে
বায়ুমণ্ডলত খুব কম গ্ৰীণ হাউছ গেছ
আছিল। কিন্তু জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ লগে
লগে হোৱা বনধ্বংসৰ বাবে আজি
বায়ুমণ্ডলত এই গেছৰ পৰিমাণ বাঢ়ি
গৈছে। আমি আজিকালি বেফ্ৰিজাৰেটৰ,
মাইক্ৰওয়েভ অভেন আদি ব্যৱহাৰ কৰি
এই গেছৰ পৰিমাণ বঢ়াই আহোঁ।
আনহাতে বিদ্যুৎ উৎপাদন কৰা পাৱাৰ
প্লান্ট বিলাকত কয়লা আৰু তেল ব্যৱহাৰ
কৰা হয়। কয়লা আৰু তেল পুৰি গ্ৰীণ
হাউছ গেছৰ সৃষ্টি কৰে। আমি যি আবৰ্জনা
আদি পেলাও, তাত মিথেন নামৰ গেছৰ
সৃষ্টি হয়। কল-কাৰখানাৰ পৰাও গ্ৰীণ
হাউছ গেছৰ সৃষ্টি হয়।

গ্ৰীণহাউছ গেছৰ পৰিমাণ বৃদ্ধিয়ে
পৃথিৱীৰ উষ্ণতা বৃদ্ধি কৰে। বহুতো
জলবায়ু বিশেষজ্ঞৰ ধাৰণা, আমি
কৃত্ৰিমভাৱে গ্ৰীণহাউছ গেছৰ সৃষ্টি কৰিছোঁ
যাৰফলত স্বাভাৱিকতে খুব দ্ৰুতভাৱে
পৃথিৱীৰ উষ্ণতা বাঢ়ি আহে।

□ সঞ্জিত কৰ্মকাৰ, স্নাতক ৩য় বৰ্ষ

"United Nations In-
tergovernmental
Panel and Climate
Change" সংস্থাৰ কোৱা

মতে যোৱা ২০ বছৰৰ পৰা আমাৰ গ্ৰহৰ
উষ্ণতা অস্বাভাৱিকভাৱে বাঢ়ি আহে।

পৃথিৱীৰ উষ্ণতা বৃদ্ধিৰ প্ৰভাৱ পৃথিৱীৰ
সকলো ঠাইৰ মানুহে প্ৰত্যক্ষ কৰিছে।
স্বাভাৱিক অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তন, হঠাৎ
ঘৰ্ণিবতাহ, ধ্বংসকাৰী বন্যা, খৰাং আদি
আমি প্ৰত্যক্ষ কৰিছোঁ। বিজ্ঞানীমহলৰ মতে
২০২৫ৰ ভিতৰত বিশ্বৰ মানুহ ভয়ংকৰ
পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হ'ব। সমগ্ৰ বিশ্বতে
মানুহ প্ৰবল পানীৰ অভাৱত ভুগিব। উত্তৰ
ইউৰোপত মহাবন্যা প্লাৱিত হ'ব। বিভিন্ন
বোণে নাটকীয় ভাৱে বৃদ্ধি পাব।

পৃথিৱীৰ বহুঠাইত বসন্ত নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ
আগতে আহে। ইয়াৰ প্ৰমাণ পোৱা যায়-
কেতবোৰ প্ৰাকৃতিক পৰিৱৰ্তনত। আগতে
যিমান তাৰিখত গছত ফল-ফল ধৰিছিল,
জন্তুৱে কণী-পোৱালী দিছিল, পশুপক্ষীৰ
প্ৰজনন হৈছিল, এতিয়া বেলেগ সময়ত
এইবোৰ ঘটে। বসন্ত আগেয়ে উপস্থিত
হোৱাত জন্তুৰ প্ৰজনন অনিয়ম হৈছে।
পৰিবেশ-ভাৰিসাম্যৰ পৰিৱৰ্তন আৰু আন
কিছুমান সমস্যাৰো সৃষ্টি কৰিছে। ফলত
বহু প্ৰজাতি বিলুপ্তিৰ পথত অগ্ৰসৰ হৈছে।
পৃথিৱীৰ উষ্ণতা বৃদ্ধি বা গ্লোবেল ওৱামিংৰ
প্ৰত্যক্ষ ফল হ'ল সমুদ্ৰ পৃষ্ঠৰ উচ্চতা বৃদ্ধি
যিটো সাধাৰণতে মেৰু অঞ্চলৰ বৰফৰ
গলনৰ ফল বুলি ধৰা হয়। কিন্তু প্ৰধানকৈ
পানীৰ তাপীয় প্ৰসাৰণৰ ফলত সমুদ্ৰপৃষ্ঠৰ
উচ্চতা যোৱা ৪০ বছৰ ধৰি বাঢ়ি আহে।
ইয়াৰ উচ্চতা বছৰি ১ মিলিমিটাৰকৈ বাঢ়ি
আহে।

বিভিন্ন সংস্থা যেনে - 'গ্ৰীণ পিচ আৰু
'বিশ্ব বন্ধু' আদিয়ে বিপদৰ আগজাননী
দি আমাক বাৰে বাৰে সতৰ্ক কৰি দিছে।
আমাৰ কৰ্তব্য আমি পৰিৱেশ দূষণ ৰোধ
কৰিব লাগিব। গ্ৰীণ হাউছ গেছৰ উৎপাদন
কমাৰ লাগিব। গছ-গছনি বেছিকৈ ৰুব
লাগিব। বিলাস সামগ্ৰী আৰু যিবোৰ
অপ্ৰয়োজনীয় আৰু ক্ষতিকৰ বস্তুৱে
বায়ুমণ্ডলত অপকাৰী গেছৰ সৃষ্টি কৰে
সেইবোৰ পৰিহাৰ কৰিব লাগিব। এনে
কৰিলে বিশ্বৰ অস্তিত্বৰ প্ৰতি ভাবুকিস্বৰূপে
বিশ্বৰ উষ্ণতা কমাবলৈ অলপ হলেও সমৰ্থ
হ'ম। অন্যথা পৃথিৱীৰ এই মানৱ সভ্যতা
দ্ৰুতগতিৰে ধ্বংসপ্ৰাপ্ত হ'ব।

‘সেউজ
পত্ৰিকা’ আৰু
বিলাসীপাৰা মহা
বিদ্যালয় গ্ৰন্থাগাৰ
আলোচনা চক্ৰ

বিলাসীপাৰা
মহাবিদ্যালয় গ্ৰন্থাগাৰ
আলোচনা চক্ৰৰ উদ্দেশ্য
হৈছে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ
বৌদ্ধিক বিকাশ ঘটাই
তেওঁলোকৰ পৰিপূৰ্ণ
ব্যক্তিত্ব গঠন কৰা।
‘সেউজ পত্ৰিকা’ এই
উদ্দেশ্য পূৰণৰ অন্যতম
উপায় মাত্ৰ। ‘সেউজ
পত্ৰিকা’ৰ বাবে
তেওঁলোকে যি বৰঙণি
দিব সেয়া তেওঁলোকৰ
উজ্বল ভৱিষ্যতৰ বাবেই
আগবঢ়োৱা বৰঙণি।
এই বৰঙণি আগবঢ়াই
যিসকলে পত্ৰিকাখন
ক্ৰয় কৰিব তেওঁলোকে
আলোচনা চক্ৰৰ
সদস্যৰূপে কোনো
বৰঙণি আগবঢ়োৱাৰ
প্ৰয়োজন নাই।

□প্ৰণতি দাস, সম্পাদিকা,
গ্ৰন্থাগাৰ আলোচনা চক্ৰ

সদস্য ভৰ্তি

সেউজ পত্ৰিকাৰ
পাঠক হৈ বিলাসীপাৰা
গ্ৰন্থাগাৰ আলোচনা
চক্ৰৰ সদস্য ৰূপে ভৰ্তি
হলো। মই গ্ৰন্থাগাৰৰ
সদ্য ব্যৱহাৰ কৰি মোৰ
ব্যক্তিত্ব বিকাশ ত্বৰান্বিত
কৰিম।

নাম _____
শ্ৰেণী _____
বোল নং _____

সম্পাদকীয়

পৰিবেশ-শিক্ষা বাধ্যতামূলক হ’ব লাগিব

উচ্চতম ন্যায়ালয়ে পৰিবেশ
শিক্ষাক বাধ্যতামূলক বিষয়ৰূপে
সকলো প্ৰকাৰৰ উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠানত পঢ়ুৱাৰ
ব্যৱস্থা কৰিবলৈ বিশ্ববিদ্যালয় অনুদান
আয়োগক নিৰ্দেশ দিছে। উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ
এই নিৰ্দেশ পোৱাৰ লগে লগে বিশ্ববিদ্যালয়
অনুদান আয়োগ উঠি পৰি লাগিছে।
পৰিবেশমূলক পাঠ্যক্ৰম যুগুত কৰাৰ
বাবে। এই পাঠ্যক্ৰম প্ৰভৃতি সমিতিৰ
সদস্যৰূপে আমাৰ গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ
পৰিবেশ বিজ্ঞান বিভাগৰ অধ্যাপক ড॰
দুলাল গোস্বামীদেৱো আছে।

প্ৰশ্ন হৈছে: উচ্চতম ন্যায়ালয়ে পৰিবেশ
শিক্ষাক এক বাধ্যতামূলক বিষয় হিচাপে
পঢ়ুৱাবলৈ নিৰ্দেশ জাৰি কৰাৰ কাৰণ কি?
পৰিবেশ বিজ্ঞানতো বিজ্ঞানৰহে বিষয়,
কলা, বাণিজ্য আদি বিভাগৰ ছাত্ৰকো এই
বিষয় পঢ়িবলৈ দিয়াৰ যুক্তি ক’ত? যুক্তি
আছে এই যুক্তি নাকৰ পোণে পোণে
যোৱা আত্মকেন্দ্ৰিক শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ বাবে
অপাতংক্য হ’ব পাৰে কিন্তু যদি আমি
আমাৰ এই পৃথিৱীখনত মানুহৰ সভ্যতা
দীৰ্ঘস্থায়ী কৰিব খোজো, তেনেহ’লে পৰিবেশ
শিক্ষা আমাক লাগিবই। জ্ঞানার্জনৰ
প্ৰয়োজনৰ মাজতেই পৃথিৱী ৰক্ষাৰ
প্ৰয়োজনো জৰিত আছে। পৰিবেশৰ
বিষয়ে যদি আমি নাজানো, তেনেহ’লে
আমি প্ৰকৃতভাৱে শিক্ষিত বুলি দাবী কৰিব
নোৱাৰো। এজন শিক্ষিত লোকৰ বাবে
আৱশ্যকীয় সম্যক জ্ঞানৰ মাজত পৰিবেশ
সম্পৰ্কীয় জ্ঞানকো সেইবাবেই বাধ্যতামূলক
কৰা হৈছে। পৰিবেশ শিক্ষা বিজ্ঞানৰ বিষয়
মাথোন নহয়। সাহিত্য, সংস্কৃতি, সমাজ
বিজ্ঞান, ৰাজনীতি, অৰ্থনীতি, বাণিজ্য আদি
সকলো বিষয়ৰ সৈতে ই সম্পৰ্কিত।
সাহিত্যত যিবোৰ মনোৰম প্ৰকৃতি-বৰ্ণনা
পঢ়িবলৈ পাওঁ, শিল্পীসকলৰ ছবি বা
ভাস্কৰ্যত যিবোৰ দেখিবলৈ পাওঁ, গায়কৰ
সুৰৰ মাজত আৰু কথাৰ মাজত আমি
যি অনুভৱ কৰো, আমাৰ দৈনন্দিন
জীৱনত উৎসৱ-পাৰ্বনত যিবোৰ উৎযাপন

কৰো সেই সকলোবোৰতে প্ৰকৃতি জৰিত
হৈ থাকে। গছ-লতিকা, ফুল-ফুল, পথাৰ-
পাহাৰ, নদ-নদীৰ আশ্ৰয়তে আমি জীয়াই
আছো। আমি যাৰ কোলাত আশ্ৰয় লৈ
আছো, সেই আশ্ৰয়দাত্ৰী প্ৰকৃতি সম্পৰ্কে
যদি আমি উদাসীন হওঁ, যদি সেই প্ৰকৃতিৰ
পৰিচালিতৰ প্ৰতি গুৰুত্ব নিদিওঁ, যদি সেই
প্ৰকৃতিক ধ্বংস কৰাৰ কামতহে আমি
উদগনি দিওঁ আমি অশিক্ষিত আৰু
অকৃতজ্ঞ নহ’মনে। শেষ কথা, প্ৰকৃতি
ধ্বংস হলে দেখোন আমিহেই ধ্বংস হৈ
যাম।

বিশ্বত সম্প্ৰতি উষ্ণতা বাঢ়িব লাগিছে,
বায়ুমণ্ডলত অনিষ্টকাৰী গেছৰ পৰিমাণ
বাঢ়িব লাগিছে, অ জন জৰ – যিয়ে আমাক
সূৰ্যৰ অতিবেঙুনীয়া ৰশ্মিৰ পৰা ৰক্ষা কৰি
আছে – সি খহি যাব লাগিছে, সাগৰৰ
পানীপৃষ্ঠ বাঢ়ি আহিব লাগিছে। তাৰ মানে
আমি তীব্ৰ গৰম, বন্যা, বেমাৰ আজাৰ,
খাদ্যাভাৱ আদিৰ সন্মুখীন হ’ব লাগিব –
যদিহে ইয়াৰ প্ৰতিকাৰৰ ব্যৱস্থা আমি
গাপাতি নলওঁ। কিন্তু প্ৰতিকাৰৰ ব্যৱস্থা
লম্ব কিসৰে যদিহে এই বিষয়ে আমি নপঢ়ো,
নিশিকো বা আগহী নহওঁ।

উচ্চতম ন্যায়ালয়ে পৰিবেশ শিক্ষাক
বাধ্যতামূলক কৰাৰ যুক্তি সেয়েহে অতি
সবল আৰু সেইবাবেই ন্যায়ালয়ৰ এই
নিৰ্দেশক স্বাগতম জনোৱা উচিত।
বিলাসীপাৰা মহাবিদ্যালয় গ্ৰন্থাগাৰ
আলোচনা চক্ৰই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰতিভা
বিকাশৰ লগতে তেওঁলোকৰ মাজত
পৰিবেশ মূলক জ্ঞান আৰু সচেতনতা বৃদ্ধিৰ
উদ্দেশ্যেৰে এই সেউজ-পত্ৰিকা প্ৰকাশ
কৰিছে। গ্ৰন্থাগাৰৰ প্ৰকৃত উদ্দেশ্য জ্ঞান-
বিতৰণ, কিতাপ-বিতৰণ জ্ঞান বিতৰণৰ
এক উপায়হে। তথা প্ৰকাশৰ জৰিয়তে
সমাজৰ বাবে হিতকাৰী জ্ঞানৰ প্ৰকাশ
আৰু বিতৰণৰ যি মহৎ কৰ্তব্য, এই
পত্ৰিকাৰ যোগেদি বিলাসীপাৰা মহাবিদ্যালয়
গ্ৰন্থাগাৰে তাকেই পালন কৰাৰ চেষ্টা কৰিছে
মাথোন।

বাস্তৱ

প্ৰতিটো গভীৰ বাতিৰ পিছত সূৰ্য্যটোৱে লৈ আহে বঙীণ পুৱা পুৱাৰ হেঙুলী কিৰণে মোৰ জীৱনলৈ লৈ আহে নিতা নতুন বাস্তৱ।

বাস্তৱতাই শিকাইছে মোক নিষ্ঠুৰ সংসাৰ খনত জীয়াই থাকিবলৈ প্ৰতিটো পলে দিছে মোক জীৱনৰ প্ৰতি নথকা অভিজ্ঞতা।

নিজেই নিজক প্ৰেৰণা দিহো জীৱন যুদ্ধত জয়ী হবলৈ।

এইটোৱে বাস্তৱ কোনোৱে কাৰো বাবে নহয়, মানুহ অকলশৰীয়া।

■ লিপিকা বৰকলিতা
স্নাতক, ১ম বৰ্ষ

নোবেল বঁটা

আলফ্ৰেড বেন্‌হাৰ্ড নোবেল চুইডেন দেশৰ এজন ৰাসায়নিক আছিল। তেওঁ মৃত্যুকালত বহু কোটি টকাৰ সম্পত্তি এৰি থৈ যায়। বিজ্ঞান জগতত যিয়ে নতুন তত্ত্ব আবিষ্কাৰ কৰে, সাহিত্যৰ উন্নতি কৰে আৰু বিশেষভাৱে জগতত শান্তি স্থাপনত সহায় কৰে, প্ৰতি বছৰে তেওঁলোকৰ সন্মানৰ কাৰণে আলফ্ৰেড বেন্‌হাৰ্ড নোবেলৰ অৰ্জিত ধনৰ আয়ৰ পৰা নোবেল বঁটা দিয়া হয়।

■ টোপা ঘোষ
স্নাতক, ১ম বৰ্ষ

বিজ্ঞানৰ প্ৰভাৱ

□ পাৰ্থ সাৰথি দাস, উঃ মাঃ (কলা)

আজি মানৱ জীৱনৰ প্ৰতিটো মুহূৰ্ত্তই বিজ্ঞানৰ অৱদানেৰে ধন্য হৈ আছে। কাপোৰ-কানি, প্ৰসাধন, ওলাই-সোমাই ফুৰাৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা প্ৰতিটো বস্তু, শৰীৰৰ যত্নৰ বাবে ব্যৱহৃত বস্তুবোৰ, বন্ধা-বঢ়াৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা হিটাৰ, গেছ তথা ঘৰখনত প্ৰতিটো মুহূৰ্ত্তত ব্যৱহাৰ হৈ থকা বিজুলী চাকি, দূৰদৰ্শন যন্ত্ৰ, ফোন, ইন্দ্ৰি, শীতক যন্ত্ৰ ইত্যাদি প্ৰতিটো বস্তুই বিজ্ঞানৰ অতুলনীয় অৱদান। কম্পিউটাৰ তথা উন্নত প্ৰযুক্তিবিদ্যা আৰু উন্নত যোগাযোগ তথা যাতায়ত ব্যৱস্থাই পৃথিৱীখনক এখন গোলাকাৰ গাৱঁত পৰিণত কৰিছে। ইয়াৰ উপৰিও বিজ্ঞানে মানৱ জাতিৰ প্ৰতি কৰা গুৰুত্বপূৰ্ণ উপকাৰ সমূহ হল - চিকিৎসা বিজ্ঞানৰ অগ্ৰগতি, শক্তিৰ উৎপত্তি আৰু নিয়ন্ত্ৰণ আৰু মহাকাশ বিজ্ঞানৰ বিকাশ। এই দৰে বিভিন্ন আবিষ্কাৰৰ জৰিয়তে বিজ্ঞানে মানুহৰ জীৱন যাত্ৰা আৰু অধিক সহজ সাধ্য কৰি তুলিছে।

লক্ষ্যণীয় যে বিজ্ঞানৰ কিছুমান বেয়া দিশো নথকা নহয়। বিজ্ঞানৰ কেতবোৰ সম্পদৰ বাবে যিহেতু অজস্ৰ টকাৰ প্ৰয়োজন, সেয়েহে ধনী দেশবোৰেহে সেইবোৰ তৈয়াৰ কৰি নিজৰ স্বার্থত ব্যৱহাৰ কৰিছে। দ্বিতীয় বিশ্ব যুদ্ধৰ অবৰ্ণনীয় ধ্বংসলীলাই তেনে এক ক্ষমতালিপ্সাৰ চূড়ান্ত উদাহৰণ। এনেদৰে মানুহে বিজ্ঞানক নিয়ন্ত্ৰণ কৰি একালে যিদৰে মানৱ জীৱন সুখময় কৰি তুলিছে, আনফালে তাক অসং ভাৱে প্ৰয়োগ কৰাৰ আশংকাত মানৱ সমাজ সম্ভৱ হৈ থাকিব লগা হৈছে। অৱশ্যে তাৰ বাবে বিজ্ঞান কেতিয়াও দোষী হব নোৱাৰে।

বিজ্ঞান অবিহনে মানৱ সমাজ স্ববিধ হৈ পৰিব। আমি যিমানৈই ধৰ্ম বা সমাজৰ কথা নকওঁ কিয়, পিছে আইনষ্টাইনে কৈ যোৱা কথাখাৰ সদায়ে মনত ৰাখিব লাগিব যে, বিজ্ঞান অবিহনে ধৰ্ম কণা আৰু ধৰ্ম অবিহনে বিজ্ঞান খোৰা। গতিকে মানুহৰ ধৰ্ম প্ৰদৰ্শন কৰা পথটোত সূচলভাৱে খোজকঢ়াৰ বাবে বাট দেখুৱাই আমাক বিজ্ঞানে আগুৱাই লৈ যাব বঙীণ ভৱিষ্যতৰ পিনে, মানৱ জীৱনক মহীয়ান কৰি তুলিব বিজ্ঞানৰ জয়যাত্ৰাই।

বুদ্ধি আৰু উপলব্ধিৰ জৰিয়তে যদিও মানুহ সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ তথাপি এই শ্ৰেষ্ঠত্বই মানৱ জাতিক সন্তুষ্ট কৰিব পৰা নাই। মানুহ মাত্ৰেই কৌতুহলী। সেই হেতু মানুহে জীৱন আৰু জগতৰ প্ৰতিটো প্ৰশ্নৰ উত্তৰ বিচাৰি জীৱন প্যাত কৰি আছে। প্ৰকৃতিৰ পৰা পোৱা সম্পদ সমূহক মানুহে আধুনিক জীৱন যাত্ৰাৰ উপযোগীকৈ সজাই লৈছে। মানৱ জীৱনৰ এই তৃপ্তিয়েই সৃষ্টি কৰিছে বিজ্ঞানৰ।

বিজ্ঞান মানেই হল প্ৰণালীবদ্ধ অধ্যয়ণৰ মাজেদি পোৱা পৰীক্ষালব্ধ জ্ঞান। মানুহে নিজৰ মনত জাগি উঠা প্ৰশ্নবোৰৰ এক প্ৰণালীবদ্ধ অধ্যয়ণৰ মাজেদি উত্তৰ বিচাৰিছে আৰু তাৰ ফলতেই একো একোটা সত্য উৎঘাটিত হৈছে। পিছে ধৰ্মীয় মতব্ধতা তথা কু-সংস্কাৰে গ্ৰাস কৰা আমাৰ সমাজত এই বৈজ্ঞানিক সত্যবোৰ কপায়িত কৰিবলৈও এক বিপ্লৱ চলাবলগা হৈছে। গেলিলিওৰ দৰে বিজ্ঞানী এজন কাৰাবাসত থাকিবলগা হোৱাটোৱে তাৰ প্ৰমাণ। উল্লেখযোগ্য যে সপ্তদশ শতিকা মানৱ পৰা ইউৰোপৰ বৌদ্ধিক জগতত এক বিশেষ পৰিবৰ্তনৰ জোৱাৰ আছে। ফৰাচী বিপ্লৱৰ সৰ্বাত্মক প্ৰভাৱে দেশজৰি সৃষ্টি কৰা নৱ মূল্যবোধ তথা নিউটন, কপাৰনিকাছৰ দৰে বিজ্ঞানীৰ অৱদানৰ ফলত দেশত যি বৌদ্ধিক সতেজতা আহিল, সি সমগ্ৰ বিশ্বকে জোকাৰি তুলিলে। এনেদৰে মানৱ সৃষ্টিশীলতাৰ বিভিন্ন দিশে মানৱ জীৱনক আৰু অধিক সুখ স্বাচ্ছন্দৰে ভৰাই তুলিছে।

বিজ্ঞানৰ বহুমুখী অৱদানৰ বিষয়ে অতি কম পৰিসৰৰ ভিতৰতে আলোচনা কৰা সম্ভৱ নহয়। কিয়নো গছৰ বাকলি পিঙ্কি, কেঁচা মঙহ খাই আৰু পৰ্বতৰ গুহাত বাস কৰা মানৱ জাতি আজি মহাকাশ বিজয়ী। গতিকে এই সুদীৰ্ঘ যাত্ৰাৰ প্ৰতিটো মুহূৰ্ত্ত হাজাৰ-বিজাৰ আবিষ্কাৰ আৰু আত্মজাগৰ কাহিনীৰে ভৰা। বিজ্ঞানৰ অৱদানবোৰক দৈনন্দিন জীৱনৰ প্ৰতি আৰু সমাজৰ প্ৰতি - এই দুই ভাগত ভগাব পাৰোঁ। অৱশ্যে স্মৰণীয় যে, দৈনন্দিন জীৱন সুখময় হোৱা মানে সমাজো সুখেৰে ভৰি পৰা।

সেউজ ধৰণীখন দিয়া

তুমিয়ে কৰিছা সৃষ্টি সেউজ
ধৰণী,
য'ত মানুহক কৰিছা শ্ৰেষ্ঠ
জীৱ।

তোমাৰ সন্তান হৈও আজি
কিয় মানুহে কৰিছে
মানুহক হত্যা, মানুহে
কৰিছে মানুহক চলনা,
মানুহৰ তেজৰে ৰাঙলী
হৈছে তোমাৰ সৃষ্টিৰ সেউজ
ধৰণী।

হে আই, তথাপিও তুমি
চুপ হৈ বহি আছা। আচল
পাতিছা আই দিয়া ওভতই
আমাক সেউজ ধৰণী, য'ত
আমি জুলাম শান্তিৰ
শলিত।

জ্যোতিকৃষ্ণা বৰকলিতা
স্নাতক, তৃতীয় বৰ্ষ

কুইজ

১। পৃথিৱীত প্ৰথমতে
কোন দেশৰ মানুহে কিতাপ
লিখে?

➤ মিচৰ বাসীয়ে।

২। ছেক্সপীয়েৰে কিমানখন
নাটক লিখে?

➤ ৩৭ খন।

৩। পোন প্ৰথম কোনে
আত্মজীৱনী লিখে?

➤ চেন্ট আগাষ্টিনে।

৪। ফাৰদৌচি কোন?

➤ পাৰস্যৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ
কবি। এও শাহনামা ৰচনা
কৰে।

৫। প্ৰথম অসমীয়া উপন্যাস
কি? ➤ কামিনীকান্ত

৬। আটাইতকৈ দীঘল বাক্য
কোনে লিখে?

➤ হিউগো নামৰ ফ্ৰান্সৰ
উপন্যাসিক এজনে।

আৰিফ আখতাৰ
স্নাতক ১ম ভাগ

‘টেল্লু’ প্ৰতিযোগিতাৰ অভিজ্ঞতা

বিলাসীপাৰাত স্বাধীনতা দিৱস আৰু গণৰাজ্য দিৱসত মহকুমা প্ৰশাসনে পতা
‘টেল্লু’ প্ৰতিযোগিতাত আমি বিলাসীপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ পোন্ধৰ জন মান ছাত্ৰ-
ছাত্ৰীয়ে অভিনয় কৰাৰ সুযোগ লাভ কৰিছিলো। এই ‘টেল্লু’ প্ৰতিযোগিতাত ভাগ
লোৱাৰ আনন্দ আছিল অতি ৰোমাঞ্চকৰ। ২০০২ চনত আমি ‘কনকলতা’
প্ৰদৰ্শন কৰিছিলো। তাৰ পিছত ২০০২ চনৰ ১৫ আগষ্টত আমি অভিনয় কৰোঁ
‘পথৰ ঘাটৰ ৰণ’ আৰু ২০০৩ চনৰ ২৬ জানুৱাৰীত ১৯৪২ ৰ গণ আন্দোলনৰ
বুঢ়ি শাসক সকলৰ পৰা ভাৰত মাতৃক মুক্ত কৰিবলৈ লোৱা আন্দোলনৰ নেত্ৰী
ভোগেশ্বৰী ফুকননীৰ সংগ্ৰামৰ অভিনয় প্ৰদৰ্শন কৰিছিলো। এই ‘টেল্লু’ত অভিনয়
কৰি আমি ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে নতুন কথা জনাৰ সুযোগ পাইছো। দুবাৰকৈ প্ৰথম
পুৰস্কাৰ লাভ কৰি সুনাম অৰ্জন কৰাৰ লগতে এক বিমল শিল্পী সলভ আনন্দ
অনুভৱ কৰিছো। নগদ এহেজাৰকৈ পোৱা ধনৰ পাঁচশকৈ টকা আমি কলেজত
বৰঙণি দিছো আৰু বাকী টকাৰে ভোজ খাইছো। আমাৰ কলেজীয়া জীৱন ই
সমৃদ্ধ কৰিছে। এয়া আমাৰ জীৱনৰ মধুৰ সোৱঁবণী হৈ ৰ’ব।

■ জুলি কলিতা, স্নাতক, ২য় বাৰ্ষিক

সেউজ পত্ৰিকাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ

মন কৰি তোলক সষ্টিশীল, চিৰ-সেউজ

পূৰ্বাচল

কিতাপ-কাকত-আলোচনীৰ নিৰ্ভৰযোগ্য প্ৰতিষ্ঠান

■ হস্পিতাল ৰোড ■ বিলাসীপাৰা

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বৌদ্ধিক উত্তৰণ আৰু পৰিবেশ সংৰক্ষণৰ হকে প্ৰকাশ
পোৱা সেউজ পত্ৰিকাৰ দীৰ্ঘায়ু কামনাৰে —

প্ৰফুল্ল লাইব্ৰেৰী

বাতৰিকাকত, আলোচনী, পুথি আৰু পাঠ্যপুথিৰ বিক্ৰেতাকপেই
নহয়, পাঠক সৃষ্টিতো যি অনন্য।

■ জে, পি, ৰোড ■ বিলাসীপাৰা।

Rural Libraries in Assam

■ Haricharan Das, Librarian

According to the census of 2001, the total population of Assam is 2,65,37,407. Out of this population, the urban population is only 33,90,000. Rest more than 2,32,00,00 people live in the rural area. Out of this rural population more than 1,15,00,00 people are illiterate. This reflects that huge mass of total population live in the rural areas. To educate, inform and uplift these huge masses of rural populace, libraries are the essential institutions. Libraries are regarded as peoples' university where there is no need of requisite qualification to enter it. All knowledge seekers of all sections of the society, or all types of professional persons can use a public library. In rural areas, the illiterates also can use the libraries. There are some rural libraries, where a few newspapers are subscribed. Some readers use to read the newspapers and illiterate people listen to it. In Assamese community, there is title called 'Pathak'. 'Pathak' means reader. In ancient time, these pathaks used to read sacred books, specially 'Sri Madvagavata', 'Kirtana' or 'Ramayana' etc. and the rural people used to listen to them by encircling him. This tradition is still existing in the Namghars of the villages. Any traditional function of the villagers household perform this tradition till present time. So, the village libraries were included in the Namghars in past. Of course, in the Namghars, there were a few books. But its users were many. According to the first law of library science books are for use. In rural areas, the books are preserved in the Namghars were greatly used by the villagers. The 'Pathak' reads and other people listen to him. Actually all the Namghars of Assam can be regarded as a reading room. Though the reading in the Namghars are aimed to worship of God or pray him, the environment of the Namghar is nothing but an environment of a library reading room. Of course there is neither any tables or chairs nor catalogues in this library, but there are books to read and enough readers to read it.

Like Namghars, the Masjids, Temples, Gurudwaras, Charches etc. of the village areas are also can be described as library institution. These religious organisations have tremendous role to create an environment of reading and listening. Like the Pathaks in the Namghars, there are Moulabis in the Masjids, priests in the temples, fathers in the churches and Granthis in Gurudwaras. The people gather in these religious institution to worship God as well as to have some knowledge from the holy books of religion. These holy books were carefully preserved in these institutions. Various 'Vedas', 'Puranas' etc. are kept in Temples, 'Bible' in the church, 'Guru Granth Sahib' in the Gurudwaras, 'Korans' in Masjid etc. In some modern library institutions which are tagged with different religion are also have been developed, where books as well as journals are supplied. These libraries are used by children, young, old and so on.

Modern rural libraries in Assam were started to set up in pre-Independence period. There were many factors in the development of these rural libraries. These can be explained as follows :-

1. Increasing literacy : During the pre-Independence era modern educational system was started to develop by the social workers. Schools and colleges were established

and literary percentage started to increase. The literate people need books to satisfy their urge for knowledge. This urge for knowledge made them dependant on books which encouraged them to build up the libraries.

2. Impact of western civilization : British rule in Assam had enormous impact on the development of the libraries. In 1903, when Assam Government public library was established at Sillong, it created an awareness for public libraries. On the other hand, English education was introduced by the British rulers which carried western thoughts of education. The enlightened people by this English education were relied on the modern library services. They understood the role of libraries in the informal education process which pushed them to bush up the libraries.

3. Struggle for Independence : Struggle for independence was another factor of development of rural libraries. To aware the rural public about freedom struggle and to encourage and make them informed about independence of the country, there was a great need of libraries. The books on Indian history, Indian culture, biographies of Indian past heros, messages of the leaders of freedom movement were supplied to these libraries. The newspapers which carried the news on freedom movement were also distributed in these libraries. To get rid of the atrocities of the British police force, these libraries were run by the then congress volunteers secretly. For instance, there was a library in Hakama village of Dhubri District run by freedom fighter Sarat Ch. Sinha. Mr. Sinha used to keep the books in trunks and those were hidden under a bamboo bush at day time. The freedom fighter used to come at night, pull them from the bamboo bush and distribute the books to the readers. There were many such groups of readers and many such secret libraries in rural areas during the time of freedom movement of India.

4. Eagerness for entertainment : Libraries were also established as an institution of entertainment. In the past there was no radio or TV like the present time. Only entertainment was to read and enjoy with the books. The story books, novels, biographies, travel-literature were popular tools for entertainment. The educated youths of the villages built clubs where libraries were one of the part of the club as a source of entertainment also.

5. Competitive Psychology : Libraries in the villages used to be the symbol of prestige. A village with a well-equipped library is regarded as a developed, cultured and educated village. During the time of pre-Independence, these libraries were frequently visited by the leaders of freedom movement. To get the honour as well as to catch the eyes of high level officers as well as politicians, the villagers competed to build and develop the libraries.

Development of the rural libraries : Before Independence there was not any Governmental efforts to develop libraries in the rural areas. British government established a few public libraries in Sillong, Jorhat, Sivsagar, Dhubri and Guwahati. These libraries could not serve the rural people as these were far from the rural areas. There was no scheme for the rural libraries or service for the rural people. The rural social workers, student organisation like

'Chatra Sanmilan' helped to build the libraries. Almost all the rural libraries were built by public donations. During pre-independence there was not a single rural library founded by the government. So all the rural libraries of that time were public institutions. Some of them were run by Assam library Association, some were by the local clubs, some were by the religious organisations like Namghars, Masjids, Gurudwaras and so on.

Not only the British Government, the state Government also did not take any scheme for rural libraries till 1985 in Assam. In 1956, the District libraries were established in Silchar, Tezpur, Dhubri, Guwahati, Dibrugarh, Nagaon and Jorhat. In '67 and '68 Diphu and Halflong got the district libraries. In the same year sub-divisional libraries were established in Goalpara, Golaghat, Karimganj, North Lakhimpur, and Sivasagar. In 1969-70 Barpeta, Hallakandi, Kokrajhar, Mongaldoi and Nalbari sub-divisional libraries were established. But not a single rural library was established by the Government.

Rural library scheme was taken by the government in 1985. According to this scheme it was planned to establish rural libraries in each Gaon Panchayats. Then there were 714 Gaon Panchayats. But only 204 libraries were established within the year of 1987. No more rural library was established by the government after 1987. Now these libraries are run by the librarians and one library assistant. The librarians get a paltry of Rs. 250 and library assistant get Rs. 175 as monthly salary. Only for two years, these libraries were provided fund to purchase Journals and newspapers. After 1987 the regular fund supply was stopped. Book supply is also became irregular. Most of the libraries are not subscribing newspapers and journals due to lack of fund.

Rural library services :- Library services not only include the book lending service. It includes various service like CAS, SDI service etc. Current awareness service is to aware the readers about the books which fulfills the first law of library science. If there are books in the libraries, but readers do not know about them, they will not search these books. So readers' awareness is important library service. Another important library service is arrangement of the books in scientific order so that readers can find out their necessary books from the big heap of the books. This scientific arrangement is done by following classification procedure, cataloguing, computing and so on. This fulfills the second law of library science. This means every reader has to find out his necessary books which are available for him in the library. The scientific procedure of arranging the books also fulfills the third law of library science. It means that every book has its own readers, but the book has to be provided to the reader. If the books are not arranged in scientific order, book may not be found out by its concerned reader. So it is the librarian's duty to make the meeting of right book with the right readers.

According to the fourth law of library science librarians should save the time of the readers. To follow this law, librarian can go for selective dissemination of Information (SDI) service. To provide this service the librarian has to select the necessary information for the readers and disseminate to them.

The fifth law of library science is, library is a growing organisation. Day by day new books or reading materials will be deposited in the library. Librarian have to provide some short of managerial services to manage these

growing portion of the library.

In the rural libraries of Assam all those above mentioned services are not available. Book lending service, reading room services are regularly provided in the rural libraries. Generally the rural people are poor. Interested rural readers among them depend on the libraries to satisfy their urge for books. So lending service is very much essential by the rural libraries. Rural libraries provide readers service by availing them reading room facility. The rural reader gather in the reading room and generally they read newspapers and journals in the reading room.

To aware the readers, some rural library arrange seminars or meetings. Most of the rural libraries are attached with local clubs, which are responsible to run the library. Such clubs organise debating competition, Quiz competition, extempore speech competition and discussions to develop the personality of the students which indirectly have impacts on the readership of the library. They become aware about various information. Competitive mind of the students are encouraged by these functions and they become interested to go to the library to enrich their knowledge.

Most of the librarians of the rural areas are social worker and most of them provide honorary service. Only the government registered library's librarian get Rs. 250 salary which is too minimum. Even, then they render their services as a social service. So rural library services are social services almost without payment. Due to this reason, rural libraries can not provide the services like the District libraries or Sub-divisional libraries. Most of the rural librarians are ignorant about the science. They do not know how to classify the books or how to catalogue them. They provide their managerial services in traditional way. Selective dissemination of information service is almost absent in the rural areas. Of course some of the rural libraries provide documentation service. They provide this service by sticking the paper cuts of related news to the local areas in an information board. Information about job, cultural information, sports informations etc. are provided by this documentation process.

Publicity service or general information service also provided by the rural libraries to the rural readers. Notice Boards are used for this purpose.

Some rural libraries also share their resources with the locally established schools and colleges. They not only share the reading materials but also the equipments like chair and tables for the reading room, Almira's to preserve the books, building to set up reading room or stack room etc. are also given. In most cases this type of resource sharing with the rural libraries and educational institutions are informal but done it in a cordial manner.

The rural libraries are the centre of various social functions like Bihu, Puja, Idd, Tithi of Shankardeva, 15th August, 26th January and so on. Most of these social functions are organised inside the libraries and librarian take the leading role in this functions. These functions have indirect impact to increase the popularity of the library in a rural area. In most of the cases rural libraries are centre of non-formal education, information dissemination and sports, cultural, and literary promotions.

These rural library services are contributing a lot to educational, intellectual, cultural upliftment of the rural people of Assam.

Aranya Suraksa Samiti Observes its 7th Foundation Day

■ Green Letter Reporter

Aranya Suraksa Samiti, Assam, a voluntary organisation for protection of environment and forest observed its 7th foundation day at "Kan-maina Jatia Vidyalaya" of Bilasipara. The ceremony was inaugurated by a plantation programme by Bithika Chakravarty, the head mistress of the school. The students of the school participated in the Seminar on 'Trees and animals of our country'. About twenty students participated in the seminar where they emphasised on plantation. "We are supported by the trees, we should support them" they said. The seminar was presided by H. Neogi, a leading citizen of Bilasipara. Noted artist Pranab Kr. Das, Abdul Karim Khan, Journalist Moslemuddin Ahmed, Sunil Chaudhury also addressed in the seminar. Haricharan Das, Secretary General of Aranya Suraksa Samiti, Assam expressed gratitude to the Bilasipara Public for their co-operation and support in the function.

Career Information

■ Green Letter Reporter

Career guidance information Bulletin, an informative bulletin on career information was inaugurated by Moslemuddin Ahmed, Secretary of Bilasipara Press Club on the occasion of first meet of Bilasipara College library study circle held on last 22 June at Bilasipara College Library. The bulletin is published by Bilasipara College library study circle.

Tableau Competitors felicitated

The tableau competitors of Bilasipara College who achieved first prize twice chronologically on 15th August of 2002 and 26th January of 2003 organised by Bilasipara Civil administration were felicitated by Bilasipara College Library study circle in the function of its first meet held on 22 June at the College Library. The felicitation ceremony was presided by R. Sarma, The Principal of Bilasipara College who also distributed the certificates of merit to the competitor students.

A scene of 'PATHARUGHATAR RAN' performed by the Students of Bilasipara College on 15th August, 2002 at Bilasipara Public field in the Tableau competition organised by Bilasipara Civil administration. ■ Green Letter Photo

■ Bilasipara College library study circle meet

SEMINAR ON COLLEGE EDUCATION DEVELOPMENT

■ Green Letter Reporter

A seminar on college education development was held on the occasion of first meet of Bilasipara College Library study circle on last 22 June. The Seminar topic was raised by Hari Charan Das, the librarian of Bilasipara College library based on his experience of orientation programme organised for the Principals and librarians in the UGC Academic staff college of Guwahati University from 5th May to 1st June, 2003. He explained the new steps taken by the UGC to develop the colleges, social responsibility of the colleges, resource generation in colleges, problems of collection of funds in the colleges, modernisation of the libraries etc. The Seminar was presided by Mr. R. Sarma, the Principal of Bilasipara College. He explained various developmental activities taken by the college. Mr. Ajirul Islam Mondal, head of the department of Economics of Bilasipara College, Moslem Uddin Ahmed, Secretary of Bilasipara Press Club, Sunil Saha, Journalist also participated in the seminar.

GREEN LETTER or 'SEUJ PATRIKA', an educational and environmental Journal Published by Bilasipara College library study circle, Bilasipara College, Dist. Dhubri (Assam)

Printed & Designed by Computer Point, Bilasipara D.S.A. Complex.

Contribution : 10/-

■ Editor: Hari Charan Das

Dial : 250323 (O)

